

S7

ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΤΗΤΑ: ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Στέλιος Ν. Γεωργίου

Αναπληρωτής Καθηγητής Εκπαιδευτικής Ψυχολογίας, Πανεπιστήμιο Κύπρου

Στο Συμπόσιο αυτό θα παρουσιαστούν εμπειρικές έρευνες που αφορούν το φαινόμενο της σχολικής επιθετικότητας με στόχο να εντοπιστούν οι ατομικές και οι κοινωνικές του παράμετροι καθώς και τα χαρακτηριστικά των παιδιών που εμπλέκονται. Πιο συγκεκριμένα, εξετάζεται η σχέση που έχει η βία μεταξύ συνομηλίκων (peer violence) με παράγοντες όπως η ιδιοσυγκρασία (temperament), η απόκλιση από το τυπικό στην εμφάνιση ή τη συμπεριφορά, η κοινωνική αποδοχή, το στυλ προσκόλλησης και οι αποδόσεις αιτιότητας. Εξετάζονται επίσης παράγοντες πλαισίου όπως το γονεϊκό στυλ και η γονεϊκή εμπλοκή.

Συζητητής: Στέλιος Ν. Γεωργίου, Πανεπιστήμιο Κύπρου

S7A

ΣΤΥΛ ΠΡΟΣΚΟΛΛΗΣΗΣ ΚΑΙ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΘΥΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Κώστας Κόκκινος

Πανεπιστήμιο Θράκης

Η έρευνα μελετά τη σχέση ανάμεσα στο στιλ προσκόλλησης, τις δυσκολίες συμπεριφοράς και τις εμπειρίες εκφοβισμού και θυματοποίησης σε 434 μαθητές πέμπτης και έκτης δημοτικού σχολείου, με τη χρήση ανώνυμου ερωτηματολογίου. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι τόσο ο εκφοβισμός όσο και η θυματοποίηση σχετίζονται με το στιλ προσκόλλησης καθώς και με εξωτερικευμένα και εσωτερικευμένα προβλήματα συμπεριφοράς. Συγκεκριμένα, τα παιδιά που δήλωσαν ασφαλές στιλ προσκόλλησης ανέφεραν λιγότερες εμπειρίες εκφοβισμού και θυματοποίησης καθώς και λιγότερα προβλήματα συμπεριφοράς, σε σύγκριση με τα παιδιά που δήλωσαν ανασφαλές στιλ προσκόλλησης. Επιπλέον αναλύσεις έδειξαν ότι τόσο ο εκφοβισμός όσο και η θυματοποίηση μπορούν να προβλεφθούν από τα προβλήματα συμπεριφοράς, ενώ ειδικά για τη θυματοποίηση το στιλ προσκόλλησης αποτελεί τον ισχυρότερο προβλεπτικό παράγοντα σε σχέση με τα χαρακτηριστικά των μαθητών και τα προβλήματα συμπεριφοράς. Τα αποτελέσματα συζητούνται ως προς τις πρακτικές τους συνέπειες στους εκπαιδευτικούς.

S7B

ΨΥΧΟ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΡΟΦΙΛ ΘΥΤΩΝ ΚΑΙ ΘΥΜΑΤΩΝ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Παναγιώτης Σταυρινίδης , Στέλιος Γεωργίου

Πανεπιστήμιο Κύπρου

Η έρευνα αυτή εξέτασε τις ομοιότητες και διαφορές μεταξύ θυμάτων (παθητικών και επιθετικών) και θυτών όσον αφορά ψυχο-κοινωνικό προφίλ και όσον αφορά τις αποδόσεις αιτιότητας που δίνουν για τη σχολική επιθετικότητα. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι τα επιθετικά θύματα (bully-victims) ήταν η ομάδα με τη μεγαλύτερη επιβάρυνση σε σχέση με τις υπόλοιπες. Συγκεκριμένα, είχαν σε στατιστικά σημαντικό επίπεδο ($p < .05$) αυξημένη ευερεθιστικότητα, κοινωνική απομόνωση και διαφορετικότητα στην εμφάνιση από το μέσο μαθητή. Επίσης, χρησιμοποιούσαν σε μεγαλύτερο βαθμό από τους υπόλοιπους εξωτερικές αιτιακές αποδόσεις για να εξηγήσουν τη σχολική βία.

S7C

**ΜΑΘΗΤΕΣ ΜΕ ΕΚΦΟΒΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΤΙΚΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΣΤΟ
ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ: ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η ΠΡΟΚΛΗΣΗ;**

Χρυστάλλα Καλογήρου

Πανεπιστήμιο Κύπρου

Οι στόχοι της έρευνας ήταν η διερεύνηση του κοινωνικού περιβάλλοντος των μαθητών με εκφοβιστική επιθετική συμπεριφορά και η εξέταση των ψυχολογικών τους χαρακτηριστικών. Η συλλογή των δεδομένων έγινε με ερωτηματολόγια, κοινωνιομέτρηση, συνεντεύξεις, μελέτη αρχείων και σταθμισμένα δοκίμια. Τα αποτελέσματα της έρευνας κατέδειξαν ότι α) τα παιδιά με εκφοβιστική επιθετική συμπεριφορά που έλαβαν μέρος στην έρευνα παρουσίαζαν εκφοβιστική συμπεριφορά για συγκεκριμένους λόγους που σχετίζονταν με την άποψη που είχαν για τον εαυτό τους και τις σχέσεις τους με τους “σημαντικούς άλλους”, β) οι λόγοι που σχετίζονταν με την εκφοβιστική επιθετική συμπεριφορά δεν ενεργούν ως σχέσεις αιτίου-αιτιατού, γ) η εκφοβιστική συμπεριφορά αποτελεί πολυπαραγοντικό φαινόμενο. Με βάση τα συμπεράσματα της έρευνας γίνονται στο τέλος κάποιες εισηγήσεις για παρέμβαση σε επίπεδο σχολικής μονάδας.

S7D

**ΝΟΗΤΙΚΕΣ ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΣΧΟΛΙΚΗ
ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΤΗΤΑ**

Μαρία Κυριάκου

Πανεπιστήμιο Κύπρου

Ο σκοπός της έρευνας ήταν να εξετάσει τις αντιλήψεις των παιδιών για τη σχολική επιθετικότητα και τις παραμέτρους που τη χαρακτηρίζουν. Στην έρευνα πήραν μέρος 207 μαθητές ηλικίας 13 ως 15 χρονών. Η συλλογή των δεδομένων έγινε με τη χρήση ημιδομημένης συνέντευξης από τον κάθε μαθητή ξεχωριστά. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι οι περισσότεροι μαθητές γνώριζαν για την ύπαρξη της σχολικής επιθετικότητας. Περίπου 30 % συμμετείχαν σε γεγονότα σχολικής επιθετικότητας είτε ως θύματα, είτε ως θύτες είτε ως θύτες/ θύματα. Δεν βρέθηκαν διαφορές ανάμεσα στα δύο φύλα. Η ανάλυση περιεχομένου έδειξε το προφίλ του θύτη και του θύματος από την οπτική των παιδιών. τέλος οι ανησυχίες των παιδιών για τα αποτελέσματα του φαινομένου χωρίστηκαν σε κατηγορίες, δημιουργώντας μια τυπολογία η οποία θα είναι ιδιαίτερα χρήσιμη για το σχεδιασμό παρέμβασης.